

INTERPELLATION 3/2010 rd

Upphävande av avloppsvattensförordningen

Till riksdagen

Förordningen om behandling av hushållsavloppsvatten i områden utanför vattenverkens avloppsnät bygger på vår miljöskyddslag (86/2000) och den trädde i kraft den 1 januari 2004. Inom en övergångsperiod på tio år tvingar den människor med stadigvarande bostad eller fritidshus på landsbygden att bygga dyra reningssystem för avloppsvattnet. Vid det här laget har förordningen funnits i sju år redan. Ändå finns det ingen säker information om vad bestämmelserna och tillämpningen egentligen innebär, och villkoren för verkställigheten filas det fortfarande på.

Syftet med förordningen är att minska utsläppen av avloppsvatten från hushållen och förhindra miljöförstöring, med särskild hänsyn till de rikstäckande målen för vattenvården. Redan utgångspunkten i förordningen är problematisk eftersom åtgärderna enligt vissa bedömningar har mycket liten effekt på tillståndet i våra vattendrag. I glesbygden är till exempel fosforutsläppen under nio och kväveutsläppen under fyra procent av den totala belastningen.

Målet med 4 § i är att minska miljöbelastningen från hushållsavloppsvatten i glesbygden, men i stället borde målet ha varit att minska näringsbelastningen på sjöar och vattendrag. Näringsämnen i avloppsvattnet från glesbygden bör bindas i marken för att utsläppen inte ska komma ut i vattnet. För att minska belastningen på sjöar och vattendrag hade det räckt med att de rikstäckande målen för vattenvården hade tagits in i 4 § på ett mer rationellt sätt. Det hade dessutom varit billigare. De stränga kraven på behandling av avloppsvatten är befogade i närheten av vattendrag

och på de viktigaste grundvattenområdena, där man inte kan binda näringsämnena i marken utan att vattendragen och grundvattnet tar skada.

I ett vidsträckt och glesbebyggt land som Finland är förordningen helt enkelt inte rimlig, eftersom den tvingar de som bor långt borta från avloppsledningarna att göra dyra investeringar av liten betydelse för miljöskyddet. Ungefär en miljon finländare är fortfarande inte kopplade till avloppsnäten.

På grund av den otydliga lagen har särskilt äldre människor på landsbygden lockats att köpa små reningsverk som är dyra, har dålig effekt och kräver fortlöpande service. Tekniken och funktionerna är fortfarande på utvecklingsstadiet, och för många är både arbetet och kostnaderna orimligt stora. Många som bor utanför tätorterna känner oro för hur mycket pengar de i slutändan måste ge ut för att se över sitt avloppssystem.

Nyttan kommer att vara mycket liten i jämförelse med kostnaderna, för det finns kalkyler som visar att det är dyrare att reducera belastningen på vattendragen i glesbygden än att rena avloppsvatten i tätorter. Enligt vissa uppskattningar kommer förordningen att kosta befolkningen på landsbygden upp till 2,5 miljarder euro. Lika mycket kostar det enligt Helcom att rädda hela Östersjön.

I våras godkände riksdagen den landsbygdspolitiska redogörelsen där det sägs att de landsbygdspolitiska konsekvenserna av alla lagar och beslut ska bedömas noga. Konsekvenserna bör bedömas extra noga eftersom förordningen har

extremt stora ekonomiska följder på landsbygden.

Lagstiftningen om avloppsvatten rör en så stor del av befolkningen i Finland och de ekonomiska konsekvenserna är så gigantiska att bestämmelserna måste tas in i lag. Förordningen måste upphävas och ett nytt regelverk med lagbestämmelser om behandling av avloppsvatten införs. Vi kunde exempelvis ta efter Sverige och införa en likadan modell i två steg där strängare reglering bara krävs vid fastigheter som gränsar till vattendrag eller sjöar.

På grundval av detta och med hänvisning till 43 § i Finlands grundlag framställer vi följande interpellation till den behöriga ministern:

Vilka skyndsamma åtgärder kommer regeringen att vidta för att upphäva avloppsvattensförordningen och införa ny lagstiftning som är till större nytta och mer rättvis för att målen med vattenvården ska nås?

Helsingfors den 7 oktober 2010

Bjarne Kallis /kd
Leena Rauhala /kd
Päivi Räsänen /kd
Kari Kärkkäinen /kd
Sari Palm /kd
Tarja Tallqvist /kd
Toimi Kankaanniemi /kd
Annika Lapintie /vänt
Veijo Puhjo /vänt
Jyrki Yrttiaho /vänt
Markus Mustajärvi /vänt
Matti Kangas /vänt
Esko-Juhani Tennilä /vänt
Mikko Kuoppa /vänt
Erkki Virtanen /vänt
Minna Sirnö /vänt

Merja Kyllönen /vänt
Jaakko Laakso /vänt
Paavo Arhinmäki /vänt
Unto Valpas /vänt
Matti Kauppila /vänt
Martti Korhonen /vänt
Kari Uotila /vänt
Raimo Vistbacka /saf
Pentti Oinonen /saf
Pietari Jääskeläinen /saf
Pirkko Ruohonen-Lerner /saf
Pertti Virtanen /saf
Esa Lahtela /sd
Marjaana Koskinen /sd
Lauri Kähkönen /sd
Reijo Laitinen /sd